

1868.

25. júní.

35. Bréf dómsmálastjórnarinnar til sýslumannsins í Suðurmúlasýslu, um borgun fyrir að flytja póstsendingar á Berufirði af skipi og á.

Í bræfi dagsettu 3. þ. m. hafið þér, herra sýslumaður, skýrt frá, að Weywadt verzlunarstjóri á Berufirði hafi tekizt á hendur að annast um, í hvert skipti sem gufupóstskipið hleypir þar inn á höfnina, að póstsendingarnar verði sóktar út á skip og fluttar út á skip án nokkurrar sérstakrar þóknunar, einasta að hann fái endurgoldið það sem hann borgar fyrir flutninginn, og hafið þér þess utan beðið um, að fá leyfi frá stjórnarráðinu til að mega borga fê það, sem til þessa gengur, og færa það til sem gjald í sýslureikningi eða póstreikningi yðar.

Útaf þessu skal yður kunngjört yður til leiðbeiningar og til þess að þér gjörði ráðstafanir þær, sem með þarf, að stjórnarráðið fellst á, að kostnaður sá, sem til þessa gengur, verði færður til meðal gjaldanna í póstreikningi þeim, sem þér semið á ári hverju.

1. júlí.

36. Bréf dómsmálastjórnarinnar til sjóliðsstjórnarinnar, um lestagjald af kolafarmi handa dönskum herskipum.

Í bræfi dagsettu 22. f. m. hefir sjóliðsstjórnin krafizt endurgjalds á 147 rd., sem H. P. Kromann, skipherra á skipinu Zampa, hafði goldið í lestagjald af kolafarmi, er hann hafði lagt upp í Reykjavík handa skrífu-gufuskipinu Fylla, og hefir hið heiðraða stjórnarráð tekið fram, að ákvarðanirnar um að kaupa íslenzk leiðarbréf geti að sinni hyggju ekki átt við um þenna farm, þar sem hann eingöngu sè ætlaður handa þeim herskipum, er hafi stöðvar sínar undir Íslandi til þess að vernda réttindi landsmanna.

Útaf þessu skal dómsmálastjórnin leyfa sèr að leiða athygli sjóliðsstjórnarinnar að því, að lestagjald það, sem skipað er fyrir um í lögunum 15. aprílmán. 1854, er ekki tekjugrein,

1868.

1. júlí.

sem Ísland fær útaf fyrir sig, heldur rennur það í hinn almenna danska ríkissjóð og kemur að mestu leyti í stað tollgjaldsins, sem hér er lögboðið. Að svo miklu leyti, sem hið heiðraða stjórnarráð geldur hér toll af vörum þeim, sem fluttar eru hingað frá útlöndum og ætlaðar eru handa skipaherum, virðist dómsmálastjórninni eins mikil ástæða vera til að heimta á Íslandi lestagjald af kolafarmi, sem fluttur er þangað frá útlöndum handa herskipum þeim, er hafa stöðvar sínar við Ísland. En ef að sjóliðsstjórnin samt, eptir að hafa fengið þessar upplýsingar, heldur fram kröfu sinni um að fá upphæð þessa endurgoldna, þá mun nákvæmar verða yfirvegað, hvort dómsmálastjórnin álsti sér heimilt eptir atvikum að láta borga aptur gjald það, sem greidt hefir verið.

37. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtannsins yfir Íslandi, um borgun fyrir póstafgreiðslu í Austur-Landeyjum.

6. júlí.

Í bréfi 18. maímán. þ. á. hafið þér, herra stiptamtmaður, skýrt frá, að þér, til þess að styðja að reglubundinni póstafgreiðslu milli Vestmannaeyja og meginlandsins, hafið falið síra Sveinbirni Guðmundssyni á Krossi í Austur-Landeyjum á hendur fyrst um sinn, að veita móttöku og afgreiða bréf þau, er fara milli lands og eyja, og hafið þér þar að auki lagt til með, að honum verði veitt fyrir þenna starfa 4 rd. þóknun á ári, líkt og öðrum póstafgreiðslumönnum á Íslandi er veitt.

Um þetta skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og til þess að þér kunngjörið það, að stjórnarráðið hefir ekki neitt að því að finna, að síra Sveinbirni Guðmundssyni sé veitt 4 rd. þóknun á ári fyrir þenna starfa, frá 1. degi aprílmán. þ. á., og hefir landfógetanum verið skrifað í dag um, að borga fê þetta úr jarðabókarsjóðnum.